

Łódź, 2 października 2007 r.

WICEPREZYDENT MIASTA ŁODZI

OŚR.IV.0057-12/07

**Pani
Anna Lucińska
Radna
Rady Miejskiej w Łodzi**

Łagodzone Pani Radno

Odpowiadając na interpelacje Pani Radnej z 2.05.2007 r. oraz 12.09.2007 r., dotyczące złożonej i wielowątkowej problematyki, związanej z przekształcaniem stref den dolinnych Bzury i Łagiewniczanki - odnosząc się do podnoszonej kwestii eksploatacji torfu na wskazanych działkach, położonych przy ul. [REDAKTED], uprzejmie informuję, co następuje:

1. Zgodnie z ustawą z dnia 2 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze, torf jest kopalnią, której wydobywanie musi być poprzedzone uzyskaniem następujących koncesji:
 - na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża kopaliny,
 - na wydobywanie kopaliny ze złoża.

Ustalono, że współwłaściciel działki gruntowej nr [REDAKTED] (obręb geodezyjny nr [REDAKTED] – dolina rzeki Bzury w rejonie ul. [REDAKTED]), p. [REDAKTED] (zamieszkały w [REDAKTED], gmina [REDAKTED]), na której miała miejsce nielegalna eksploatacja torfu, nie posiada ww. koncesji. W związku z tym, pismem z dnia 2.05.2007 r. wezwano sprawcę do natychmiastowego przerwania eksploatacji torfu i złożenia wyjaśnień w sprawie. Mimo wstępnej deklarowanej chęci przywrócenia wyrobiska do stanu pierwotnego za pomocą wcześniej wydobytego i zdeponowanego na działce torfu, prace te nie zostały wykonane, wobec czego służby ochrony środowiska oraz geodezyjne wszczęły z urzędu odrębne postępowania: z art. 85a ustawy Prawo geologiczne i górnicze - w sprawie naliczenia kar za wydobywanie kopaliny bez wymaganej koncesji oraz w sprawie nielegalnego wyłączenia gruntów z produkcji rolnej - z ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

W przypadku obu postępowań naliczenie kar jest możliwe po opracowaniu operatu geodezyjnego, zawierającego m. in. dane o powierzchni objętej nielegalnym przekształceniem oraz kubaturze wydobytego torfu. Wykonanie stosownych pomiarów i ich opracowanie zlecił Wydział Geodezji, Katastru i Inwentaryzacji UMŁ, a Wojewódzkie Biuro Geodezji w Łodzi w dniu 22.08.2007 r.

wykonało pomiary terenowe; operat geodezyjny jest opracowywany. Po jego uzyskaniu wydane zostaną stosowne decyzje administracyjne.

2. Odpowiadając na pytania, dotyczące postępowań administracyjnych prowadzonych przez jednostki administracyjne miasta w sprawach dewastacji dolin rzecznych i środowiska przyrodniczego na terenie Lasu Łagiewnickiego, jego otuliny i innych rejonów miasta, poniżej przedkładam szczegółowy opis tego typu działań:

Wydział Geodezji, Katastru i Inwentaryzacji, działając w zakresie swoich kompetencji, prowadził w 2003 r., wszczęte z urzędu, postępowanie administracyjne w sprawie niezgodnego z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych wyłączenia gruntów rolnych z produkcji. W wyniku tego postępowania wydano następujące decyzje administracyjne:

- nr [REDAKTOWANE] z dnia 19.12.2003 r., w której ustalono od Pana [REDAKTOWANE], zam. w Łodzi przy ul. [REDAKTOWANE], jako sprawcy wyłączenia, dwukrotną należność w wysokości 175.364,97 zł za wyłączenie gruntów z produkcji rolnej o pow. 0,9896 ha, na działkach nr [REDAKTOWANE] w obrębie [REDAKTOWANE] stanowiących jego własność (pod zbiorniki wodne i drogi),
- nr [REDAKTOWANE] z dnia 19.12.2003 r., w której ustalono od Pana [REDAKTOWANE], jako sprawcy wyłączenia, dwukrotną należność w wysokości 81.323,64 zł za wyłączenie gruntów z produkcji rolnej o pow. 0,4710 ha, na działkach nr [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w obrębie [REDAKTOWANE], nie stanowiących jego własności (pod zbiorniki wodne i drogi),
- nr [REDAKTOWANE] z dnia 19.12.2003 r., w której ustalono od Pana [REDAKTOWANE], jako sprawcy wyłączenia, dwukrotną należność w wysokości 18.203,49zł za wyłączenie gruntów z produkcji rolnej o pow. 0,1067 ha, na działce nr [REDAKTOWANE] w obrębie [REDAKTOWANE], nie stanowiącej jego własności (pod zbiornik wodny).

Od wyżej wymienionych decyzji, dnia 09.01.2004r. odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego złożył pełnomocnik p. [REDAKTOWANE]. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi w dniu 10.02.2004 r. wydało postanowienia o uchybieniu terminu do wniesienia odwołania, a dnia 16.04.2004 r. odmówiło przywrócenia tego terminu. Na postanowienia te p. [REDAKTOWANE] skierował skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, które dnia 22.03.2005r. Sąd oddalił.

Następnie, dnia 06.05.2005 r., pełnomocnik p. [REDAKTOWANE] złożył 3 skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi oraz wystąpił o wstrzymanie wykonania decyzji Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 19.12.2003 r. Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 30.09.2005 r. wstrzymał wykonanie ww. decyzji Prezydenta Miasta Łodzi.

Oprócz wyżej wymienionych, dnia 19.12.2003 r. Wydział Geodezji, Katastru i Inwentaryzacji UMŁ wydał Łodzi dwie decyzje innym sprawcom, niezgodnego z przepisami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wyłączenia gruntów rolnych z produkcji, położonych w dolinie rzek Łagiewniczanki i Bzury.

Były to następujące decyzje:

- nr [REDAKTOWANE] z dnia 19.12.2003 r., w której ustalono od Pana [REDAKTOWANE], zam. w Łodzi przy ul. [REDAKTOWANE] dwukrotną należność w wysokości 7.526,25 zł za wyłączenie z produkcji rolnej gruntów pod drogi (groble), o pow. 0,0450 ha, na działce nr [REDAKTOWANE] w obrębie [REDAKTOWANE],

- nr [REDACTED] z dnia 19.12.2003 r., w której ustalono od Pana [REDACTED] i Pani [REDACTED], zam. w Łodzi przy ul. [REDACTED], dwukrotną należność w wysokości 6.937,53 zł za wyłączenie z produkcji rolnej gruntów pod drogi (grole), o pow. 0,0415 ha, na działce nr [REDACTED] w obrębie [REDACTED].

W wyniku odwołania złożonego przez strony, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi uchyliło ww. decyzje Prezydenta Miasta Łodzi i przekazało sprawy do ponownego rozpatrzenia, zwracając jednocześnie uwagę na treść art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 3.02.1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, zgodnie z którym gruntami rolnymi są również grunty pod drogami dojazdowymi do gruntów rolnych. Jak podkreślił organ odwoławczy, wyłączenie gruntów z produkcji nie dotyczy zatem sytuacji, gdy na terenach rolnych lokalizowana jest droga z przeznaczeniem na dojazd do gruntów rolnych.

W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, w dniu 16.07.2007 r. wydano decyzje, w których stwierdzono, że usypane drogi (grole) na działkach nr nr [REDACTED] i [REDACTED] w obrębie [REDACTED], nie są drogami dojazdowymi do gruntów rolnych i ponownie sprawcom wyłączenia, tj. Panu [REDACTED], Panu [REDACTED] i Pani [REDACTED], ustalono opłaty w wysokości dwukrotnej należności za wyłączenie gruntów niezgodnie z przepisami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Od decyzji tych strony także złożyły odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi. Organ ten decyzjami swoimi z dnia 1.09.2004 r. podtrzymał w mocy decyzje Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 16.07.2004r., uznając za udowodnione, iż poprzez usypanie dróg na działkach nr nr [REDACTED] i [REDACTED] nastąpiło niezgodne z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych wyłączenie gruntów z produkcji rolnej.

Strony postępowania złożyły jednak skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na ww. decyzje SKO podnosząc, że są to ich jedyne drogi dojazdowe do gruntów rolnych, pod którymi grunt, zgodnie z art. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, jest nadal gruntem rolnym i nie można go uznać za wyłączony z produkcji rolnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 27.06.2005 r. uchylił zaskarżone decyzje Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi stwierdzając, że prawidłowe ustalenie stanu faktycznego odnośnie kwestii, czy drogi usypane na działkach skarżących są drogami dojazdowymi do gruntów rolnych w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Dlatego Sąd nakazał ustalić w jakim celu zostały usypane drogi, jaką mają wysokość na terenie działek i do czego służą.

Mając na względzie zalecenia WSA odnośnie ustalenia celu, na jaki zostały usypane drogi na działkach nr nr [REDACTED] i [REDACTED], Wydział Geodezji, Katastru i Inwentaryzacji dnia 15.12.2005 r. wystąpił do Wojewódzkiego Biura Geodezji w Łodzi o uczestnictwo w oględzinach, które miały się odbyć na działkach nr nr [REDACTED] i [REDACTED], o ocenę gleboznawczą i stwierdzenie czy - a jeśli tak, to w wyniku czego - doszło do degradacji gruntu na wymienionej działce oraz o stwierdzenie, czy nasypy z ziemi i gruzu na działce, uformowane w kształcie dróg, można zaliczyć do gruntów rolnych i czy ewentualnie grunt pod tymi nasypami może być jeszcze gruntem rolnym.

Z protokołu oględzin przeprowadzonych na działkach nr nr [REDACTED] i [REDACTED] dnia 21.06.2006 r. przez gleboznawcę z Wojewódzkiego Biura Geodezji wynikało, że działki te stanowią użytek rolny w postaci łąki trwałej, która ze względu na usytuowanie między dwiema rzekami: Bzurą i Brzozą (Łągiewniczanką), jest często zalewana przez wody tych rzek. Gleboznawca wykonał 3 odkrywki glebowe i stwierdził, że na działkach występuje różna miąższość torfu: 100 cm, 80 cm i 70 cm. Jak uzasadnił, spowodowane jest to jednak naturalnymi czynnikami przyrodniczymi i ukształtowaniem

terenu. Ponadto, na podstawie budowy profilu glebowego określił, że na działkach występują gleby pochodzenia organicznego, które dokładniej można opisać jako gleby bagienne - gleby torfowe, wytworzone z torfowisk niskich. Dokonał także odkrywek glebowych na usypanych drogach i stwierdził, że są one wyniesione w stosunku do powierzchni działek w granicach 0,4m - 1,0 m oraz że zostały usypane z różnorodnego materiału piaszczysto - gliniastego, zawierającego w dużej części zanieczyszczenia w postaci gruzu budowlanego. Usypanie tych dróg uważa jednak za uzasadnione, gdyż stanowi to ułatwienie w dostępności do terenu i obsłudze gospodarczej trwałych użytków zielonych, na których występuje duża zmienność stosunków wodnych. Według oceny gleboznawczej, usypane drogi na działkach nr nr [REDACTED] i [REDACTED], są terenem klasyfikowanym, który wchodzi w skład przyległego użytku gruntowego tj. łąki klasy V, gdyż nie stanowi użytku określonego jako „droga” w rozumieniu ust. 3, pkt 7, lit. a Załącznika nr 6 do rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29.03.2001r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków. Zgodnie z nim, grunty zajęte pod wewnętrzną komunikację gospodarstw rolnych i leśnych oraz poszczególnych nieruchomości, nie są drogami i wlicza się je do przyległego do nich użytku gruntowego.

Natomiast do użytku gruntowego o nazwie „droga” zalicza się wg ww. rozporządzenia grunty w granicach pasów drogowych dróg publicznych i dróg wewnętrznych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. W szczególności do dróg zalicza się grunty zajęte pod: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe, drogi gminne, drogi w osiedlach mieszkaniowych, drogi dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych oraz do obiektów użyteczności publicznej, place postojowe i manewrowe przy dworcach kolejowych, autobusowych i lotniczych, portach morskich i rzecznych i innych oraz ogólnodostępne dojazdy do ramp wyładowniczych i placów składowych.

Biorąc powyższe pod uwagę należało uznać, że istniejące na działkach nr nr [REDACTED] i [REDACTED] usypiska, będące w sensie potocznym drogą, nie stanowią w sensie prawnym użytku o nazwie „droga” i tym samym nie są drogami dojazdowymi do gruntów rolnych, ponieważ w wyniku ekspertyzy gleboznawczej i w oparciu o obowiązujące przepisy ww. rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków, zostały zaliczone do gruntów rolnych, tj. łąki klasy V. Pozwoliło to stwierdzić, że na działkach nr nr [REDACTED] i [REDACTED] nie doszło do wyłączenia gruntu z produkcji rolnej. W związku z tym należało umorzyć postępowanie wszczęte w sprawie niezgodnego z przepisami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych wyłączenia gruntów z produkcji rolnej pod drogi (grole).

Wydział Ochrony Środowiska i Rolnictwa, działając w zakresie swoich kompetencji, prowadził postępowania administracyjne w następujących sprawach:

- z interwencji z dnia 25.04.2006 r. mieszkańców osiedla „RUDA” w Łodzi, dotyczącej usunięcia mas ziemnych, zdeponowanych w dolinie rzeki Ner, w rejonie ul. Wędkarskiej. W toku prowadzonego postępowania wezwano, pismem z 9.05.2006 r., Zakład Robót Melioracyjnych i Instalatorstwa Wodno-Kanalizacyjnego w Łasku, realizującego zadanie „Program obszarowy wod - kan Ruda Pabianicka I – ul. Tczewska w Łodzi”, do usunięcia mas ziemnych. Wyżej wymieniona firma, która była sprawcą zajścia, wywiozła nagromadzoną w dolinie bez zezwolenia ziemię;
- z interwencji Leśnictwa Miejskiego- Łódź z dnia 27.04.2007 r., dotyczącej dewastacji doliny Sokołówki. W dniu 30.04.2007 r. wydana została decyzja znak [REDACTED], zobowiązująca właściciela działki w Łodzi przy ul. [REDACTED], p. [REDACTED], do usunięcia gruzu i ziemi. Pan [REDACTED] odwołał się od ww. decyzji do Samorządowego

Kolegium Odwoławczego w Łodzi, które utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję. W konsekwencji, zdeponowane na terenie działki przyzmy ziemi i gruzu zostały przekazane koncesjonowanym odbiorcom i usunięte, co zostało potwierdzone stosownymi dokumentami. Niezależnie od powyższego, pismem z dnia 30.04.2007 r., znak [REDAKTOWANE], skierowano sprawę, powołując się na przepis art. 187 § Kodeksu karnego, do Prokuratury Rejonowej Łódź-Bałuty w Łodzi, która uznając wyjaśnienia właściciela działki, umorzyła dochodzenie w sprawie, cyt. „wobec braku znamion czynu zabronionego”;

- po wszczęciu z urzędu w dniu 13.12.2002 r. postępowanie w sprawie nielegalnego składowania gruzu w dolinie Cieku nad Popielarnią, na terenie działki przy ul. [REDAKTOWANE] w Łodzi. W wyniku przeprowadzonej w dniu 30.12.2002 r. kontroli ustalono, że odpady gromadzone są na tym terenie bez zezwolenia na zbieranie, wymaganego ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, przez Pana [REDAKTOWANE], prowadzącego, również bez zezwolenia wymaganego ww. ustawą, działalność transportową odpadów pn. „Zakład Oczyszczania Miasta”. Decyzją z dnia 14.01.2003 r., znak [REDAKTOWANE], zobowiązano zatem właściciela działki, prowadzącego przedmiotową działalność, do usunięcia odpadów w określonym terminie. Zobowiązanie zostało wykonane, Pan [REDAKTOWANE] dokonał ponadto stosownych uzgodnień, uzyskując zezwolenie z dnia 12.06.2003 r., znak [REDAKTOWANE] na transport i zbieranie określonych rodzajów odpadów, prowadzone w określony sposób, poza doliną Cieku nad Powielarnią;
- po zasygnalizowaniu w sierpniu 2007 r. przez Leśnictwo Miejskie – Łódź faktu gromadzenia znacznych ilości odpadów na terenie tej samej działki przy ul. [REDAKTOWANE] w Łodzi. Przeprowadzone, w dniu 13.09.2007 r. oględziny terenu, potwierdziły zasadność interwencji. W sprawie tej wystąpiono pismem z dnia 14.09.2007 r., znak [REDAKTOWANE], do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Łodzi z prośbą o dokonanie kontroli działalności firmy Pana [REDAKTOWANE], w kontekście stwierdzonego odstępstwa od warunków wydanego zezwolenia.

W chwili obecnej prowadzone są postępowania (8) w sprawach dotyczących składowania mas ziemnych bądź gruzu, na terenach w przeważającej części o charakterze rolniczym; wiąże się to również z potrzebą ustalenia, czy działania te wpływają na zakłócenie stosunków wodnych.

Ponadto, wszczęto z urzędu 8 postępowań (w 2006 r.) w sprawie dewastacji doliny Bzury, na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne. Wystąpiono jednocześnie o interpretację prawną do Ministerstwa Środowiska, dotyczącą właściwości zastosowania przepisów ww. ustawy w aspekcie ochrony dolin rzecznych (w szczególności dotyczy to doliny Bzury w rejonie Lasu Łagiewnickiego). Interpretacja ta została wydana przez powołany w 2006 r. Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej i jest wiążąca dla zastosowania procedur, mających na celu egzekwowanie przepisów Prawa wodnego. Z powyższej interpretacji wynika następujące stanowisko Prezesa KZGW: Regulacje prawne, dotyczące zagospodarowania terenu dolin rzecznych w Prawie wodnym, zarówno z 1962 r., 1974 r. jak i 2001 r. dotyczyły oraz dotyczą, aspektu ochrony przed powodzią obszarów, narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Obejmują one tereny międzywali oraz nieobwałowane tereny dolin rzecznych, ustalone przez odpowiednie organy, na mocy stosownych aktów administracyjnych lub prawa miejscowego. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi były objęte szczególną ochroną, polegającą głównie na zakazach zmiany ukształtowania terenu. Zakazy te miały (i mają) charakter obligatoryjny, a wszczęcie procedur może dotyczyć tylko

obszarów międzywali oraz wyznaczonych w sposób formalny nieobwałowanych terenów, narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Jednakże tylko tzw. *obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią*, określone w art. 82 i art. 83 Prawa wodnego, ustawa automatycznie obejmuje ochroną, pozostałe tereny wymagające takiej ochrony muszą zostać dodatkowo wyznaczone w planach zagospodarowania przestrzennego. Z powyższej interpretacji przepisów jednoznacznie wynika, że nie cała dolina rzeczna podlega ochronie na mocy Prawa wodnego, a jedynie jej część, bezpośrednio zagrożona powodzią. Właściwymi organami, wyznaczającymi wielkość oraz zasięg terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi (gdyż tylko takie podlegają ochronie wprost z Prawa wodnego), są Dyrektorzy Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej (dla Bzury – Dyrektor RZGW w Warszawie, dla Neru – Dyrektor RZGW w Poznaniu). W tym miejscu informuję Panią Radną, że dla potrzeb opracowywanego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi, Miejska Pracownia Urbanistyczna zleciła Międzynarodowemu Centrum Ekologii PAN wykonanie „Analizy zasięgu terenów dolin na obszarze miasta Łodzi i zasad ich zagospodarowania”. Opracowanie to niewątpliwie będzie pomocne przy podejmowaniu działań mających na celu ochronę terenów dolin.

Wobec braku rozstrzygnięć planistycznych, uwzględniających przekazane przez Dyrektora RZGW w Warszawie opracowanie dla Bzury, określające tereny bezpośredniego zagrożenia powodzią, nie jest możliwe w chwili obecnej kontynuowanie w oparciu o przepisy ustawy Prawo wodne wszczętych postępowań. Ponadto, uniemożliwia to brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla lasu Łagiewnickiego; wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 26.09.2007 r. stwierdzono nieważność uchwały o tym planie w całości.

Należy, niestety podkreślić, że właścicielami wielu terenów o szczególnych walorach przyrodniczych, są osoby prywatne, co utrudnia zapobieganie ich przekształcaniu. Niewielu z nich, przed przystąpieniem do realizacji swoich zamierzeń, zwraca się z prośbą o określenie możliwości zabudowy terenów dolinnych. Każdorazowo Wydział Ochrony Środowiska i Rolnictwa określa uwarunkowania prawne, wynikające z ustawy Prawo wodne, podkreślając jednocześnie zakaz przekształcania terenu na gruntach przyległych do wód; informacje te przekazywane są służbom urbanistycznym.

Sposobem przeciwdziałania niszczeniu terenów przyrodniczo cennych jest objęcie ich ochroną prawną, na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Wstępne materiały, które były prezentowane na jednym z posiedzeń Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska, wykonane dla 28 takich obiektów, będą przedmiotem szczegółowych opracowań studialnych. Materiały te zostały przekazane do Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w celu uwzględnienia ich w opracowywanym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Łodzi. Nadanie tym terenom statusu obiektów chronionych pozwoli na stosowanie sankcji karnych, przewidzianych w ustawie o ochronie przyrody, wobec sprawców nie stosujących się do obowiązujących na nich zakazów. Należy jednak pamiętać, że ewentualne ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości, mogą skutkować roszczeniami odszkodowawczymi ze strony ich właścicieli.

Odpowiadając na pytanie Pani Radnej odnośnie możliwości karania sprawców zniszczeń uprzejmie informuję, że Prawo wodne przewiduje karę grzywny za wykonywanie na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią robót oraz czynności, które mogą utrudnić ochronę przed powodzią. Inne możliwości karania sprawców wynikają z Prawa geologicznego i górniczego, ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, o czym była mowa w początkowej części niniejszej odpowiedzi.

Przedkładając Pani Radnej powyższe wyjaśnienia proszę jednocześnie o wybaczenie zaistniałej zwłoki w udzieleniu odpowiedzi, spowodowanej m.in. koniecznością zebrania pełnej, rzetelnej informacji o aktualnym stanie spraw, będących przedmiotem Pani zainteresowania, które są prowadzone przez różne jednostki organizacyjne Miasta, w oparciu o zróżnicowane procedury, zarówno pod względem prawnym jak i czasowym.

Wiceprezydent Miasta

Marek Michalik

Do wiadomości:

1. Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi
2. Wydział Organizacji i Kadr